

Vodník

Brontosauři

- D**
1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,
A
vlasý jako vodník, pod šosem to zebe,
Emi **A7**
z kůže břízy když narodil se oheň,
D **Hmi** **A7**
vysuší jim promáčeněj den.
2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj' hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písňě dlouhejch cest.
3. Na krku svý znamení: raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z ktorejch můžeš číst,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.
D **A**
- R: Krásný noci plný bílejch hvězd a kamarádů,
D **A**
vzypívaný touhy kluků z měst plný bláznivejch snů.
4. Jiný písňě zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj' svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.
5. A tak vyšlápli si ránem a první listy stránek
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.
- R: